

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 11 Martie st. v.

Opozițiunea extremă maghiară este amărită până în adâncul sufletului. Răspunsul ce l-a dat ministrul de honveđi, bar. Fejérváry, academicilor dela politehnicul din Budapesta, despre care cetitorii nostri au deja cunoscință, i-a răcorit ca și o ploaie de apă rece dintr'o tulumă. Mai mult. Le-a sdrobotit inimile.

Și se vede, „liberalii“ tac. Însă după enunțările oficiale ale lor, nu mai departe decât cu vre-o câteva zile mai înainte, și ei ar trebui să glăsuească tot așa de măhniti, ca și extremii.

Liberalii erau aceia, care, înainte cu vre-o câteva zile, licitau în patriotism maghiar alătura și pe întrecute cu opozițiunea extremă maghiară, încât aceasta abia mai era în stare a ține pas cu dinșii.

„Liberalilor“ însă acum nu le dă mâna să-și combată stăpânul. La rezerva aceasta nu numai cuvința îi înduplecă, ci de sigur și alte lucruri, pe care lumea cea multă nu le sacrifică bucuros, când este pusă într'o pozițiune alternativă și trebuie să aleagă între lucruri și între nisee „convingeri abstracte“.

Nu credem a ne înșela, dacă ținem, că în punctul impresiunii în urma celor auzite din rostul bar. Fejérváry, când deputațiunea de academici fu la dînsul, toți „patrioții“ vor fi una. Deosebirea abia va fi alta, decât că impresiunea unui o dau pe față, alții o țin în taină. Unii o dau pe față fiindcă le dă mâna să o facă, alții o țin în ascuns, fiindcă astfel cere „tactica“.

Guvernamentalul „Nemzet“, care numai cu vre-o câteva zile mai înainte scria: „Ungaria, sau va fi maghiară, sau nu va fi“, s'ar pute oare ca acum să aibă alte păreri, când opozițiunea pretinde, ca aspiuranții la gradul de oficeri în armata comună să poată face examenele în limba maghiară?

Ar fi o minune mare, când vederea ministrului ung. de honveđi ar încapă în cadrul conceptelor politice după paradigma

din „Nemzet“ în mod firesc. Conceptul: „Ungaria, sau va fi maghiară, sau nu va fi“, se va uni foarte anevoie cu conceptul dlui bar. Fejérváry: „Mijlocul pentru contact și pentru homogenitate este în armata noastră comună limba germană“ etc.

Ei bine, nu încapă și tocmai pentru aceea compatrioților nostri maghiari li se va pără măhnirea lor „patriotică“ justificată.

Ar fi timp pierdut înzadar, când ne-am pune să analizăm cu de-a mănunchiul cestiuinea, dacă sînt sau nu sînt în drept compatrioții nostri maghiari să se măhnească pe ministrul ung. de honveđi.

Cestiunea de altmîntrelea a deslegat-o ministrul însuși. El a spus deputațiunii, că cere imposibilul, când pretinde ca tinerimea maghiară aspirantă la gradul de oficer în armata comună, să facă examenele în limba maghiară. El, adevărat ministrul ung. de honveđi a spus deputațiunii, că interesul unității face indispensabilă pretensiunea de a se adopta o limbă, „care o înțeleg cu toții“, căci ce s'ar întempla, ăce mai departe, dacă Maghiarul ar vorbi numai maghiarește, Polonul numai polonește, etc.

Opozițiunea maghiară și cum am mai ăis, maghiarimea, nu se mulțumesc cu rezolvarea cestiunii în modul acesta. Ea se află ofensată în ambițiunea ei de stat maghiar și se miră, că fiii „maghiari“ se nu aibă facultatea, — un examen a-l face în limba maghiară.

Sînt de tot nechibzuiți compatrioții nostri maghiari.

Apoi bine, mai sînt și alții pe aci prin Țeara-Ungurească, și aceia încă ar pute cu același drept pretinde pentru limbile lor ceea-ce pretind ei pentru limba maghiară.

Și nu fără de cuvînt ar pute pași naționalitățile cu astfel de pretensiuni.

Nivelul de cultură, în care se află limba maghiară, nu e de loc superior limbilor naționalităților nemaghiare, după-cum este d. e. cel german. De altă parte limba maghiară este foarte mărginită,

când e vorba de teritorul, în care te poți mișca cu dînsa.

Dacă n'ar fi limba maghiară limbă oficială în Ungaria, ar fi redusă chiar în Ungaria proprie la vre-o câteva districte între Tisa și Dunăre și la unele din Săcuimea transilvană. De aci încolo, basta! În toată lumea aceasta nu te mai întâlnești cu popor, care se vorbească limba maghiară.

Și din cauza unei limbi a vre-o 7—8 districte, cărei i-a dat Dumnezeu norocul a se pune deasupra celorlalte, se face atîta șgomot, încât pare că are să se cufunde tot pămîntul din Ungaria.

Opozițiunea maghiară nu ar ave să caute mult în giurul seu pentru-ca să se convingă, că este indignațiunea ei de nechibzuită.

Românii d. e. ar ave drept, răzimați pe legea de naționalități, să pretindă, ca limba română, dela Tisa până la Carpați, cu prea puține excepțiuni să fie, dacă nu singură, cel puțin alătura cu cea maghiară: la justiție, în administrațiune și în toate instituturile de instrucțiune susținute din bugetul statului. Compatrioții maghiari vor sci, ca și noi, că între Tisa și Carpați, afară de cele trei milioane de Români, cu prea puține excepțiuni limba aceasta este limba de comunicațiune pentru ceilalți locuitori din teritorul menționat, care nu aparțin naționalității române.

Și de cumva compatrioții maghiari vor băga bine de seamă vor afla, că dacă este vorba de limba română, nu este numai de o limbă așa mărginită cum este cea maghiară. Este vorba de o limbă, cu care poți și afară de teritorul dintre Tisza și Carpați călători; vor afla, că cu limba română poți călători, afară de regatul României, în Peninsula-Balcenică, până la Constantinopol și până în suburbiile Atenei în Grecia, și care prin Rusia o afi resfirată pe țărmii nordici ai Mării-Negre până în Caucaș. Nu este anecdotă, ci adevăr enarat de oficeri din armata comună, că s'a întemplat, că în părțile locului dela Novibazar, un pașă turcesc numai româ-

nesce s'a putut înțelege cu un general austro-unguresc.

Nu numai sentimentul național este vătămă la Români, dar' și legea pozitivă, și compatrioții maghiari nu că nu se indignează când ved luată limba acelora de miniștri preste picior, ci îi aplaudează și le strigă din răspuțeri „éljen“-uri însuflețite.

Precum vedem, n'am ăis prea mult când am ăis, că compatrioții maghiari sînt oameni nechibzuiți. Căci ce ai pute altceva să le ăiei, când veđi, că ei nu sciă nici când să se indigneze, nici când să se entusiasmeze.

Lecțiunea dată de ministrul de honveđi oamenilor nechibzuiți, este primul avertisement oficial.

Începutul nu e rău, deși foarte cum-pătă, dar' unde este început, nu se poate termina ceva și să lipsească sfîrșitul.

Cine să fie nașul sfîrșitului?

Aceasta e cestiune personală și în cestiuni personale nu ne amestecăm.

Revistă politică.

Sibiiu, 10 Martie st. v.

Alaltăieri s'a discutat în dieta ungără cestiunea acoperirii creditului delegațional. Dl de Tisza va primi deci în curînd autorisarea legislativei pentru căștigarea unei mare părți a trebuințelor lui de credit și în cel mai de aproape timp se va hotărî definitiv asupra formei în care va lua împrumutul. Contele Pallavicini se află în Viena spre a informa pe grupul Rotschild despre intențiunile guvernului. Precum se vede, cabinetul ungar are intenția să restrîngă deocamdată împrumutul la trebuințele cele mai neapărate și așa e probabil, că ministrul de finance va emite deocamdată un contract de cel mult 40 milioane nominale.

Ministrul-president se pare a fi mai departe de părere, că legile ce s'au fost votat în parlament nu-l autorisează pentru emisiunea rentei de aur de patru procente. Această exmisiune numai pe basa unei noue legi ar pute urma; dar' guvernul ungar n'ar dorî să prezenteze în curînd dietei o asemenea lege și crede, că poziția pieții va permite exmisiunea a patru-ăcei milioane rentă de hîrtie. Acest punct

Foiața „Tribunei“.

Dina mărgărelelor.

Poveste.

1. Lîng'o mare 'ntinsă, lată,
Dice-se c'a fost odată
Pe un țărmure frumos
Un sat mic, dar' drăgostos,
Locuit de mulți pescari,
Oameni buni și meșteri mari
În prinderea pescilor,
În notarea undelor...

La țărmurul înverdit
10. Cu mușchiu verde coperit
În tot anul se vedea
O femeie că venia,
Frumușea și tinerea;
Era mândră ca un soare,
Ca o ăi strălucitoare,
Ca o rădă iubitoare...
A ei frumuseță rară —
Să alergi din țăară 'n țăară,
Ba să eși din lume-afară, —
20. Totuși nu o vei găsi,
Nici când n'o vei întâlni,
Căci ființă nu-i sub soare
Așa dulce, iubitoare,
Ca fiica mărgărelelor,
Dina mărgărelelor!...

Ea pe mare lin venia,
Cu undele se lupta
Într'o luntre de mărgăle,
De frumoase mărgărele
30. Splendid foarte colorate,
Pe mătășă înșirate; —
Toată luntrea ei lucia,
Ca și zarea dintr'o stea
În unde se oglindia...
În tot anul a venit
Tot la un timp anumit;
Și pe mare când venia
Nimeni, nimeni nu scia,
Că de unde oare vine,
40. Din ce regiuni senine?
Înapoi când pleacă eară?
Unde merge, spre ce țăară?
Până unde lin plutesce,
Și-apoi unde se opresce?...

Când pe ape se zăria,
Că spre țărmure venia,
Toți pescarii 'nveseliau
Și cu drag o așteptau,
În cale îi alergau,
50. Cu toții o 'ntimpinau
Și stăteau și-o admirau!...
Ea era de toți iubită,
Ca și floarea înflorită,
Ca și ăia 'nveselită; —
Și ea încă îi iubia
Și prea bună s'arătă...

Mai dragi însă-i erau ei
Copilașii mititei
Cu-a lor față nepătăată,
60. Inimă neîntinată,
Ce în cete s'adunau
Și veniau și-n cale-i stau
Cu dor mare-o așteptau:
Căci de câte-ori venia
Ea din luntre 'mprăscia
Mulțime de mărgărele
În formă de văturele
Suflate de vînturele...
Ear' pe pruncii mititei,
70. Ce mult dragi îi erau ei,
Cu degetul îi chema
Și cu ochiul le ochia,
Să vină și să culeagă
Mărgărele să-și aleagă
Câte inima le-a cere,
Cât a fi a lor plăcere...
Ear' copiii bucuroși
Mergeau iute tot voioși
Mărgărele culegeau
80. Câte lor le trăbuiau,
Cât se ducă mai puteau;
Și cu dulce toți privia
Cum frumos îi desfăta
Frumușea colorilor
Ca lumina zorilor...

Păn' copiii petreceau,
Mărgărele culegeau,

A lor mame pregătiau
Prânț mare de sîrbătoare
90. Pentru ăina iubitoare:
Pesci și pâne de mîncare
Și vin dulce de gustare;
Apoi 'mi-se sfătuiau
Și în cete se-duceau
Mulți pescari și pescărițe
După tinera domniță,
Cu sfială o 'nvitau
Și cu toții o rugau,
Ca să vină să prîndească
100. L'a lor masă pămîntească;
Eară ea îi asculta,
Căci cu dinșii se ducea
Și la masă se punea
Și mîncau toți împreună
Și erau cu voe bună...
Dînișoara își lua
Câte-o mică bucățea
De pâne și o mîncă,
Și-un pic de vin apoi bea
Și mai mult nu-i trebuia...
110. Ci stătea și povestia,
Voe bună le făcea:
Cu toți era prietenoasă,
Vorbăreață, drăgostoasă,
Încât toți păreau ferice
Când era și ea aice...
*

Alte-dăți, când se scia,
Vestea când se răspîndia,

de plecare a fost zilele aceste, după-cum se aude, obiectul unei conferențe a membrilor grupului și se pare, că dorințele guvernului ungar nu consună într-o toată cu vederile grupului. Acesta totdeauna a arătat spre greutatea ce se pune în calea plasării unor sume atât de enorme, dacă emisiunea se va restrînge numai la piețele interne. Mai departe se poate prevedea, că grupul numai cu anevoie se va hotărî a încheia un contract, care nu se rapoartă la întreaga trebuință a creditului de pe acest an, pentru-că guvernul ar putea lua cu privire la rest dispozițiuni, care ar altera operațiunile pentru vinderea celor dintâi patruzeci de milioane.

Între dl de Tisza și între grupul Rothschild există deci diferențe însemnate și guvernul ungar va avea să treacă încă preste multe greutăți până-ce va putea încheia definitiv contractul pentru contractarea împrumutului de lipsă.

Cu prilegiul discuțiunii asupra acestei afaceri, deputatul Helfy interpelă pe guvern despre alianța triplă dintre Austro-Ungaria, Germania și Italia. Din răspunsul, pe care l-a dat dl de Tisza, nu se știe omul de loc orientat și nu știe ce anume se ține despre această alianță, despre care s'a scris și vorbit atîta în zilele din urmă. Din acel răspuns nu se poate deduce nici măcar aceea, că există o asemenea alianță, fiindcă ministrul-president s'a mărginit la o declarare generală foarte încungiuătoare, că politica monarhiei în toate relațiunile ei cu celelalte puteri mari n'are altă basă, decât a face tot ceea-ce poate într-o menținerea păcii, dar' așa, ca interesele noastre să rămână scutite. Aceasta ar fi, dîse el, tot ceea-ce poate spune despre raporturile de alianță, care s'au ivit mai înainte și acum din nou, așa că declararea d-lui de Tisza se poate raporta atît la alianța celor trei împărați, cît și la noua alianță cu Italia. Se vede, că diplomații nostri nu prea sînt dispuși a mai parada cu „alianțele de pace“.

Și bine și fac. N'are nici un folos a se mai îmbăta lumea cu apă rece.

De tot caracteristic pentru situația externă e un articol ce a apărut alături în foaia oficială din Petersburg. Numita oficială combate scrierile foilor rusești despre nefavorabilele raporturi germano-rusești și îndrumă la hotărîtele declarări ale ei din 3 Decembrie 1886, după care raporturile acestea nu dau privilegiu nicîla cele mai mici temeri.

Din București se depeșează, că scrierile foilor străine despre negocieri între România și Vaticanul sînt neîntemeiate.

Serbarea din Berlin.

„Neue Freie Presse“ primesce din Berlin următoarea depeșă: Din zori de zi poartă astăzi rezidența timbrul serbării imperiale, și mulțimea

străbate sîrbătorește dispusă stradele Berlinului, fiind timpul frumos deși împreunat cu îngheț. Mai deasă era mulțimea în stradele care dau în strada „unter den Linden“. „Unter den Linden“, adevărata stradă de triumf a Hohenzollern-ilor, a fost plină de o mulțime numeroasă. Neîncetat veniau trăsuri splendide, în care se aflau persoane princiare și înalți demnitari din toate statele. Pe piața operei, înaintea statuei lui Frederic cel-Mare, față în față cu palatul imperial sta mulțimea țepentă, și numai când se ivia vre-o trăsura princiară ori o bandă de muzică în fruntea unui detașament de trupe se puneau în mișcare. Așa se întâmplă când sosi Regele și Regina României. Frumoasa Regină a României, inteligentă-i față încungiurată de smocuri întunecate, ședea în prima trăsura alătură cu principesa de coroană, și răspundea cu călduroasă mulțumire ovațiunilor entusiastice ce i-se făceau. În a doua trăsura ședea Regele Carol cu principele de coroană. În alții oaspeți, înainte de a-și căuta locuința, au făcut o scurtă vizită împăratului. Când ei au părăsit palatul, mulțimea erupse în entusiastice „urale“, și scurt după aceasta se arătă capul venerabil al împăratului primit de mulțime cu înnoite urale. Acest spectacol se repetă când sosiră grenadierii „Alexandru și ulanii de gardă.“ Neîntrerupt fu împințat împăratul cu frenesie, arătându-se în mare ținută. Apoi mulțimea întonă „Heil dir im Siegerkranz“. În astfel de momente stăgna comunicația.

Toate trăsuri se opriră, persoanele ridicau pîlăriile, ba publicul se suie pe roatele trăsurilor ce s'au oprit și astfel dădeau expresiune entusiasmului.

Pe la 2 oare ca de obicei împăratul a ieșit cu trăsura. În decursul după amiază, reprezentanții puterilor străine traseră la scările palatului pentru a gratula. Trimișii speciali au fost primiți de către împărat în prezența secretarului de stat a contelui Herbert Bismarck.

La 5 oare se ținut dineul familiar, la care au luat parte toți prinții ce se aflau în Berlin.

Într'aceia mulțimea se îndesă din ce în ce mai mult, și pe ambele părți ale stradei „unter den Linden“ așteptau mai multe mii sosirea conductului de torțe. Conductul de torțe de astăzi a fost o ovațiune a întregii studenții din Berlin, anume, a universității a școlii tehnice, a academiei montane etc. De pe podul castelului se vedea dezvoltându-se încetul cu încetul grandiosul conduct. Acesta avea în frunte șarghele corporațiilor de studenți atît cîlare cît și pe jos. Aproape toate universitățile din Germania trimiseră deputațiuni spre scopul acesta.

De patru ori s'a arătat împăratul în a doua fereastră a odăii sale de lucru istorice din parterul palatului. Numai o mică pauză întrerupse conductul și anume atunci, când împăratul primi 5 studenți. Când mulțimea zări mai înainte pe împăratul erupse în strigăte frenetice, și de câte-ori el se ivi, mulțimea întonă „Heil dir im Siegerkranz“. O oară ținut trecerea conductului. Un mare comers ținut în salele filarmonice sfîrși serbarea de astăzi.

Din Archidieceza Blajului.

Ni se cere publicarea următoarelor:

(Afaceri parohiei din Roșia-montană.) E

— mai virtos de vre-o trei ani încoace — generală convingerea, că actualul Metropolit al Blajului în calitate de Archiepiscop prelungă ce e model în preoție e model și în ceea-ce privește administrarea archidiecezei — lucru foarte anevoios. Arare-ori poți auzi în general — aproape fără nici o excepțiune — mulțumire față cu un administrator, căci e foarte anevoios să administrezi strict și să câștigi și iubire, e tot atât de greu a afla cum să administrezi în partea cea mai mare singur. Cel puțin pe cât seim noi actualul Archiepiscop are consilieri atît de încrunțiți, încât nu arare-ori auzi oameni serioși spunând, că Excelența Sa Metropolitul-Archiepiscop Vancea lucră înădărit numai pentru-ca canonicii să se poată odihni, că se isprăvesc o mulțime de afaceri de către oameni cuprinși cu alte lucruri din simplul motiv, că Excelența Sa vede în giurul sau consilierii încrunțiți de o muncă îndelungată pe terenul bisericesc și național. Pre cât cunosc din auzite pe actualii consilieri ai Excelenței Sale — ei toți fără deosebire au un trecut preoțesc și cultural, pe care Excelența Sa Metropolitul Vancea îl are totdeauna în vedere atunci când însuși muncesc din zori de zi până târziu noaptea încurajând tineretul, premiind meritele, dînd exemplu de evlavie, censurînd cărți, cetind și corectînd acte administrative, netrecînd cu vederea nici cea mai mică scrisoare, care taie în sfera de lucrare administrativă și culturală din dieceza de sub păstorirea sa, descifrînd adese-ori cu sticlă scrisori ce incurg dela preoți, căutînd cu multă agerime de superior talentele tinere, ascultînd cu rezerva cuvenită laudele și ocările făcîndu-și astfel hotărîrile după cea mai conștientă și a sa convingere. Dela episcopii sufragani până la clericul tînăr abia înălțesci preot, care se nu privească cu venerațiune la Metropolitul Vancea. Poporul — inteligent și opincar — nici odată nu se înșeală în ceea-ce privește chibzueala capului bisericii române greco-catolice. Un preot și administrator, care ține să cunoască încă din seminar pe cei pe care îi va trimite să fie preoți români ca și el, care merge de sute de ori în an să vadă fața tinerului cleric, se-l întrebe de părinții săi, de durerile și bucuriile lui. Astfel arare-ori se înșeală împărțind premii și dojene.

Te prinde dar' cu atît mai legitimă indignație când cetesci, că un preot abia în stare să-și facă închipuire despre ceea-ce va să facă lucrare, știe să se pronunțe asupra unei hotărîri a Metropolitului Vancea și a Consilierilor săi. O astfel de indignare m'a cuprins cetind cele ce publică preotul Ioan Maior în „Gazeta Transilvaniei“ la adresa Excelenței Sale și a consistorului din Blaj când scrie în Nrul 46: „... Deși nu am roată de steamuri să-mi fructific *ad personam* ca antecesorului meu, deși nu-mi e decretat câte 100 fl. pe an din ajutorul regesc cum a fost aceluia...“

Ne va ierta dl Maior să-i spunem, că acela va fi fost vrednic de ea, ear' dlui n'are decât să se învrednicească și sigur că nici Excelența Sa cu Preaveneratul Consistor, nici parohienii Roșiei-montane nu vor fi atât de nedrepti, încât să nu voească a recunoaște cine

merită și cine nu merită. Capabilitatea de a judeca asupra meritului, — dacă nu parohienilor din Roșia, — cel puțin Consistorului nu va ține Părintele Maior de cuviincios să i-o tragă la îndoială.

Cuvintele dlui Maior privitoare la suta de floreni sînt pronunțate, ca și când Excelența Sa Metropolitul Vancea și Consistorul din Blaj ar fi dintre aceia, cari primesc daruri. Va săi însă Părintele Maior, că bătrânii canonici din Blaj nu primesc sute, va săi că Metropolitul Vancea și consilierii săi au privit ca pierdere departarea dela gimnasiu a Părintelui Păcuraru, va fi aflat deasemenea, că în ținutul Abrudului antecesorul său a fost o dovadă, că Blajul are preoți model, că Excelența Sa și consilierii săi l-au pus pe fostul preot al Roșiei-montane în o parohie mai bună ca Roșia-montană și că Roșienii și astăzi regretă pierderea antecesorului Părintelui Maior. Părintele Maior va lucra înțelepțesc să nu dea lecții Archiepiscopului și Consistorului său, ce se lucre.

Care sînt meritele d-lui Păcuraru, pentru care Metropolitul Vancea și Consistorul i-au împărțit 100 fl. din ajutorul împărătesc, ce viitor îi va fi rezervînd Excelența Sa și Consistorul în viitor d-lui Păcuraru, — nu e treaba d-lui Maior. Fără îndoială, că va fi avînd puțini preoți, pe care Excelența Sa și Consistorul din Blaj să-i pună cu atîta încredere acolo, unde îi pune și când va împărți ajutorul împărătesc, superiorii din Blaj ai Părintelui Maior nu vor spera, că vor mai afla vre-un tînăr care să scrie: „... deși nu-mi e decretată 100 fl. pe an din ajutorul împărătesc cum a fost aceluia.“

Se poate, că nici Părintele Maior nu va fi luat în serios aceste cuvinte. Ele sînt însă prea nesocotite, e cel dintâi cas când se spune aceasta și nu pot decât să-i recomand d-lui Maior: Nu scrie, dacă nu știi scrie corect.

Privitor la celalalt cuprins al scrisorii d-lui Maior rămîne ca să accentuez două lucruri: Dl Maior se nu uite, că în Roșia-montană are de a face cu poporeni cinstiți. Al doilea: Excelența Sa Metropolitul-Archiepiscop și Consistorul de Blaj nu bucuos își perd vremea cu încercările „literare“ ale d-lui Maior.

Astfel țin de prisos a vorbi despre altele, pe care oamenii competenți le vor fi cunoscînd mai bine decât Părintele Maior.

Rămîne să se știe, că dl Maior a produs neînțelegeri în Câmpeni și în Roșia și că convingerea mea e, cumcă nu aceasta e intențiunea Excelenței Sale a Metropolitului și a Preaveneratului Consistor.

Părintele Maior să binevoască a lua spre știință, că afară de dl Caianu mai are și alți poporeni cinstiți, pe care îi ofensează și nu mă îndoiesc, că locurile competente îi vor da Părintelui Maior să înțeleagă, că nu în această intențiune l-au trimis în Roșia-montană. Sau crede dl Maior, că fiind parohia Roșiei-montane de patronat regesc, domnia lui nu mai are a face cu superiorii săi bisericesci?

Aceasta ar fi altceva și atunci n'are decât să meargă cu dl Caianu, cu dl Dregán, Moldován, Ebergényi etc.

A.

- Că fîca mărgelilor,
120. Dîna mărgărelelor
Pe ce timp la țermur vine
Pe-ale mării ape line,
Din departe se gătau
Și la țermure veniau,
Prinți din țerile vecine,
Țeri departe, țeri străine,
Și mulțime de domni mari,
Baroni, grofi și gospodari;
Toți veniau s'o întâlnească
130. Și cu dînsa să vorbească
Și — de pot — să o pețască....
Căci de țina frumusea
Vesti departe se ducea;
Toată lumea o scia
Și de ea așa țicea:
Că pe cît e de bogată,
Cu tesaure 'ncărcată,
În porfiră îmbrăcată,
Pe atît e de frumoasă
140. Și pe-atît de dragostoasă!...
(Va urma.)

Mărcuț Viteazul.

Poveste din popor.

De Nicolae Trîmbițoiu.

(Urmare și fine.)

Întristarea și supărarea perî de pe fețele tuturor; rîdeau, mînceau, beau și-și petreceau, ca și când n'ar fi fost nici o primejdie.

— Mărcuțule, — țise împăratul, — ți-am ăcut nedreptate, când te-am judecat, nu te-am

cunoscut când te-au aruncat, căci dacă te cunosceam, nu te lăsam, fiindcă te sciam de om harnic. Pentru aceea însă am suferit destul, căci... Aci-i spuse toate cele ce a pățit, pe cari el le scia dela Voichița.

La capăt țise împăratul:

— Acum iartă și tu ce-a fost, și spune-ne n'ai pute să ne scapi tu din năcazul acesta, ca să nu trimitem nici un răspuns dușmanului?

— Acum nu pot, — răspuse Mărcuț, — fiindcă am slăbit de suferințe în pivniță; trimite însă vorbă dușmanului și cere răstimp de o săptămână, până-mi voi redobîndi puterile mele, atunci voi merge eu la bătaie și voi cerca să mă lupt cu comandantul dușmanului.

— Atunci ai nădejde să ne poți ajuta?

— Cu ajutorul lui Dumnezeu, da!

— Dacă vei pute să biruiesci dușmanii, eată eu acum mă fagăduiesc, că te voi primi de copil de suflet, în locul nefericitului meu copil, și după moartea mea te voi lăsa pe tine împărat. Vreți, sfetnicilor și oameni ai divanului meu?

— Vrem! vrem din toată inima; să trăiți! — strigară toți.

După prînd făcură jurămint, că vor ține ce au vorbit, apoi se depărtară.

Ca un fulger se lăți vestea în toată împărăția, că Mărcuț Viteazul trăiesc și că s'a fagăduit a se bate cu dușmanii.

Mai fericiri și mai cu veselie erau însă Voichița și mamă-sa, cea dintâi că avea să fie

împărăteasă, ear' a doua, că avea să se facă cuseră cu împăratul. Toți însă erau îngrijeați de reușita luptei.

Mărcuț în acea săptămână rămase ca să-și mai intrame puterile în curte la împăratul cu Voichița lui, care încetă a mai fi servitoare.

Trecu cu mare greutate și săptămîna, când Mărcuț Viteazul, ca reînviat, călare pe calul dorit, cu puținii soldați cari au mai fost rămași, plecă la bătaie.

Acolo provocă pe comandantul dușmanului, care precum seim, încă era om viteaz, să vină la luptă dreaptă cu el. La acela i-ar fi fost și rușine să nu vină, dar' nici nu cugeta că Mărcuț să fie așa de tare, ca să se poată împotrivi cu el.

Se luară deci la lupte și se luptară o ți lungă de vară, cît e de dimineată până seara, dar' nu s'au putut învinge nici unul pe altul, ba nici prinde nu s'au putut ca să poată lupta cum e data, deoarece-ce nici unul nu se lăsa a se prinde de celalalt.

Când fu în amurgitul serii, întrerupseră lupta până în dimineata viitoare.

Noaptea, tot la aceea s'a cugetat Mărcuț, cum l'ar pute învinge pe dușman, care încă, precum văduse, era în țarie. Între aceste cugete îi veni în minte ceva.

Când se începă a doua-oară lupta, Mărcuț țise:

— Știi ce, frate! Tu nu mă poți prinde pe mine, eu nu te pot prinde pe tine, și numai înzădar ne chinuim. Ascultă ce țic eu. Haid

să ne luăm la fugă cu caii nostri, și care va fi mai ăntău, va avea dreptul să prindă pe celalalt, cum îi va plăce. Cu aceasta scurtăm lupta.

Bine! se învoiră amîndoi, se suiră pe cai și haid la fugă. Calul dușmanului era p'aci să întreacă pe al lui Mărcuț, când acesta odată pe nevădute scoate sabia și retează capul dușmanului. Capul lui îl luă și-l duse în tabăra sa, de unde cu toți soldații luară la goană pe dușmani, îi alungară de pe toate locurile, le cuprinsă împărăția, apoi s'au întors acasă, unde i-au împințat tot poporul, în frunte cu împăratul, cu Voichița și cu mamă-sa.

Bucuria de obște era mare, toți se grăbiau să aducă laude și măriri lui Mărcuț Viteazul.

Împăratul apoi a și împlinit ce a țis. De bucurie, că Mărcuț l'a scăpat din desnădejduire și i-a mîrit împărăția cu încă odată cît a fost, l'a luat împreună cu Voichița și cu mamă-sa în casa sa, i-a căsătorit și l'a numit urmaș în scaunul împărătesc.

Mai trăi cîtiva ani împăratul, fiind tot cu voie bună, apoi muri fericit, că lasă în urma lui pe unul, care nu numai e vrednic de împărăție, ci e iubit și de tot poporul.

Mărcuț Viteazul, ca împărat, a fost drept și bun. A avut o grămadă de copii, care toți sîmneau tatălui lor.

Asemenea lucruri se întîmplau în lumea mai de demult.

Correspondență particulară a „Tribunei“.

Arad, 21 Martie n. 1887.

În lămuririle mele din Nr. 49 al „Tribunei“ am avut în vedere clarificarea situației politice sociale în Arad, ca să se facă odată lumină.

La fleacuri nu m'am dimis.

Vine însă dl Ioan Beleş în Nr. 10 al „Bisericeii și Școalei“ și-și ia ingratul rol de a spăla cu ele obrazul omului negru, ce îmbrâncește treaba Reuniunii din Arad, și nu vede că Arap este, negru dela fire.

Ne spune anume dl Beleş în „Biserica și Școala“, că Reuniunea nu s'a putut constitui în cinci luni de zile dela sosirea statutelor, fiind aceasta prea puțin timp pentru facerea unui regulament, ori apendice precum îl numește dl Beleş, ce ar avé să normeze raportul dintre Reuniune și Consistor.

D'apoi că acest ridicol pretext l'am sciat și noi, onorabile Dle, pentru-că pretext de a trăgăna și împedea constituirea Reuniunii este *non sensul* unui regulament anticipativ; am trecut însă preste el, căci nu am pornit spre secătură.

Juridic luată cauza, drepturile și datorințele garantate și impuse de statute privesc Reuniunea, ear' Reuniunea există numai după constituirea ei. Misiunea comitetului este de a înființa Reuniunea pe baza statutelor, ear' împlinirea condițiilor statutare cade în sfera de competență a Reuniunii. Și Consistorul nici că poate lua în desbatere un incompetent regulament, care nu poate obliga însăși Reuniunea pentru care se face.

Să le admitem însă chiar și această curiozitate juridică și ajungem în alt impas. A nu pute redacta un biet de regulament în cinci luni de zile, va să zică, ori inapținutudine ori rea voință, ca să nu ție altcum; primul cas nu poate subversa la „genialul“ Dessean, las dar' și din acest punct de vedere să se califice faptul în raportul casului al doilea.

Are cuvânt dl Beleş la devotament față cu cutare persoană fie aceea chiar a unui Dessean, dar' nu are cuvânt a ridica aceste afecțiuni personale preste o sfântă cauză națională și a o arunca pe aceasta pradă capriciului unui singur om; ear' dacă aceasta nu ar înțelege-o domnia-sa, atunci va trebui să simță consecințele unui conflict cu sentimentul public românesc și pe terenul social.

Volenti non fit injuria.

Onorabilele jurnale, cari urmând rugării dlui Beleş au reproduș reflexiunile sale din „Bis. și Școala“, sunt pofuite „în interesul adevărului“ a da loc și acestui răspuns. Pe „Bis. și Școala“ după mine o obligă la aceasta onorabilitatea jurnalistică, de care altcum nu mă îndoiesc.

Unul pentru toți.

Eată și întimpinarea, pe care o publică dl I. Beleş în „Bis. și Școala“ din Arad:

În nrul 45 al diarului „Tribuna“ s'a publicat o corespondență din comitatul Aradului, în carea dl corespondent anonim „părintele“ și-a exprimat nise „nedumeriri“ asupra stării, în carea se află astăzi „Reuniunea femeilor române“ de aici, — ear' în nrul apărut la 3/15 Martie a. c. al numitului jurnal un dn. corespondent din Arad, care se subscrie „unul pentru toți“ a aflat de bine a-și permite o mulțime de grave vătămări la adresa dlui avocat și „bărbat de încredere“ al acestei reuniuni Ioan P. Dessean.

Nu voi a mă lăsa în polemii cu nimenea, cu atât mai puțin cu dl „unul pentru toți“. Însă pentru orientarea on. public, pe care îl interesează mai deaproape starea prezentă a reuniunii, vă rog a da loc în „Biserica și Școala“ următoarelor reflexiuni, pe cari în interesul adevărului sper, că le vor reproduce și celelalte jurnale române, și în special jurnalul „Tribuna“.

Precum ați accentuat și D-Voastră într'un articol publicat în jurnalul „Biserica și Școala“ în cestiunea „Reuniunii femeilor române din Arad și provincia“, idea principală, ce ne-a condus pe noi la facerea statutelor a fost, ca prin statute se îngrădim reuniunea față cu toate eventualitățile, și s'o punem sub scutul și patronagiul bisericeii, ear' școala înființândă se fie o școală funcțională română. Și pentru-că această intențiune s'e-și afle calea și forma, prin care să poată deveni inarticulată și garantată prin statute, comitetului provisor i'a trebuit timp mai îndelungat.

După aprobarea statutelor prin înaltul guvern, reuniunea nu se putea constitui în mod definitiv mai înainte de a se norma și precisa prin un adaus la statute raportul între reuniune și biserică, respective între această reuniune și consistorul gr.-or. rom. din Arad.

Drept aceea elaborarea acestui apendice la statute, comitetul provisor a încredințat-o unei

comisiuni din sinul seu. — Comisiunea a formulat deja acest apendice, și lucrarea fiind aproape terminată, comitetul provisor în curând va îngriji, ca și acest apendice s'e-și primească pe calea sa aprobarea. Astfel lucrările reuniunii se vor pute continua cu trância, pe care au îngrijit a o da acestei reuniuni întemeietorii ei.

În ceea-ce privește afirmațiunea dlui corespondent al „Tribunei“ „unul pentru toți“, că unele dame s'au supărat și nu vor a mai participa la lucrările comitetului, declar și eu: că este lucru regretabil această supărare — deși prin aceasta comitetul n'a fost, și nu este imediat în lucrările sale — dar' vina pentru această supărare nu este a se atribui dlui Dessean, ci este a se căuta aiurea.

În fine pentru orientarea onoratului public adaug, că lucrarea arătată mai sus se va termina în curând și adunarea constituantă se va convoca imediat; ear' până atunci sper, că înaintând, în primăvară vom avé și timp destul de favorabil, pentru-ca să poată participa în număr destul de mare și damele din provincii, cari propriamente constituiesc puterea reuniunii.

Primiți, Domnule Redactor, încredințarea deosebitei mele considerațiuni.

Arad, la 4/16 Martie 1887.

Ioan Beleşiu,
notar subst. al reu.

Cronică.

Convențiunea comercială română-astro-ungară. „Presse“ din Viena aduce știrea, că ambasada română din Viena a făcut ministerului de externe descoperirea, că delegații români vor pleca în 21 ori 22 Martie n. din București, așa încât negocierile se vor pute începe cât de curând. Cercurile hotărâtoare speră, că negocierile se vor termina înaintea sărbătorilor sf. Paști.

Excelența Sa Dr. Ioan Vancea de Butesa, Metropolitul și Arhiepiscopul gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, a fost primit la 21 l. c. în audiență generală de către Maiestatea Sa Monarchul.

Raportor economic. Ministrul de agricultură, industrie și comericiu a numit pe locuitorul din Satu-lung Francisc Magyarosy de raportor economic pentru cercul Săcelor din comitatul Brașovului.

Prânșurile date la Curte. Am avut curiozitatea să cetim prin diarele maghiare rapoarte despre prânșurile date la Curte, când aceasta petrece în Budapesta. Și eată de ce numai în Budapesta: în Viena sau nu se dau prânșuri cu oaspeți sau diarele germane se îndatineză a raporta mai ales despre sănătatea membrilor Casei împărătești. În diarele din Budapesta aflăm însă mai întâiu scrii privitoare la sănătatea lui Kossuth și numai din când în când e vorba și de sănătatea membrilor Curții. Aproape toate diarele maghiare din capitala Teri-unguresci au obiceiul a ne spune despre prânșurile de Curte, la care se observă, că ofițeri „austriaci“ sunt înșirați în ordine inversă. În nrul dela 13 l. c. al diarului „Egyetértés“ aflăm cam următorul arangement: „... Schmidt, maior; Gabriányi, maior; Helbein, maior; ... Zoltán Elek, colonel; ... br. Popp, adjutant general; br. Wolkenstein, adj. de divizie.“ Mai adese-ori însă nici nu aflăm, ca adjutanții supremului comandant să fi luat parte la masa dată de Monarchul sau fi aflăm între maiorii și căpitani din garnisoana Budapestei.

„Cortes“ e vătămăre de onoare. Dl Fr. H. Longin din Deva a fost pedepsit de către tribunalul din Alba-Iulia cu 1 lună închisoare pentru vătămăre de onoare, fiindcă între altele a spus, că dl Fekete-Solyom, presid. trib. din Deva e un „cortes“. Așa ne spun diarele unguresci. Nu scim însă, dacă i-se va fi dictat și pedeapsa în bani și dacă i-s'a dictat, cât va primi „kultur-egylet“-ul? Noi era aproape să ne facem membri ai „kultur-egylet“-ului.

Neerolog. Subscriși în numele lor, al celorlalți conșăngeni și al numeșilor amici: cu inima frântă de durere anunță, cumcă prea iubitul fiu, tată, soacră, frate și amic Ioan Condor, paroch gr.-or. în G. și B. Dângău, fost asesor al scaunului protopopesc, după o suferință îndelungată s'a mutat la cele eterne dându-și nobilul seu suflet în mâinile Creatorului în 16 Februarie v. la 6½ oare p. m. în al 47-lea an al etății și în al 23-lea an al preoției sale. Remășițele lui pămâtesci s'au aședat la locul de odihnă în 20 Februarie v. a. c. Fie-i țărina ușoară și memoria neuitată! Dângău, în 17 Februarie 1887. Văduva preteasă din Mănăsturul-ung. Ioana Condor, ca mamă; Victoria măritată Iuliu Duca, sub-notar și Letiția măritată Ioan Pașca, candidat de preoție, ca fiice și ginere; Gavril Condor, paroch gr.-or. în Calata-mare, Iosif Condor, paroch gr.-or. în Mănăsturul-ung. ca frați; Catarina măritată Ioan Crainic, paroch gr.-or. în Bica-română ca soră și cumnat.

Un semn al timpului. Sub acest titlu „Budapester Tagblatt“ publică următoarea notiță: „Până când librării se consultă de luni și săptămâni despre modul: cum e de a se ajuta comerciiului de cărți maghiare, ear' ministrul cul-

telor și instrucțiunii primind o sumă de petițiuni a promis, că va face tot posibilul, starea librărilor maghiari devine din di în di mai tristă, mai desprerată, încât este de temut, că comericiul de cărți maghiare — care în prima linie ar fi chemat de a răspândi și a sprigini cultura maghiară — va trece în decursul verii acesteia prin o mare crasă. Este de prisos a înfățișa mai pe larg starea miseră a librărilor, dacă îndrumăm la faptul, că unul dintre cei dintâiu și mai vechi librari din Budapesta, într'o foaie din Lipsca a oferit librăria sa spre cumpărare. Ce țiece la aceste dl ministru de instrucțiune? — Ce întrebare caraghioasă mai pune și diarul jidano-opozițional din Budapesta! Atîrnă oare numai dela ministrul Trefort înflorirea comericiului cu cărți maghiare? Nu a făcut oare chiar acest ministru mai mult pentru prigonirea limbilor, și pentru răspândirea așa țiecând cu forța a limbii maghiare? Ear' dacă le-a făcut toate acestea, nu cumva se mai așteaptă dela dînsul încă mai mult? Nu aceasta e pricina pentru-ce anume comericiul cu cărți maghiare e aproape de a face bancherot. Căci minoritatea maghiară din Ungaria nu este în stare să spriginească în destul literatura maghiară, ear' naționalitățile celelalte, majoritatea poporațiunii, jignite fiind prin prigonirea limbii lor proprie, nu vor avé multă plăcere de a sprigini și ajuta lucrarea literară maghiară. Și pe câtă vreme dușmănia pornită din partea Maghiarilor nu va slăbi, nici literatura maghiară nu are titluri de a fi spriginată de către naționalități.

Cei mai renumiți istorici maghiari.

Cine are cheful de a-și câștiga renume „european“ n'are decât să scrie despre Valachi în intențiunea scriitorilor maghiari. Dr. Réthi László se vede, că învidiează și el „renumele“ dlui Hundsdoerfer și voiesce cu ori-ce preț a-și da aer. De curând dl Réthi a publicat un „cercular de abonament“ la opul seu „Az oláh nyelv és nemzet megalakulása“. „Egyetértés“ ne spune, că dl Réthi a deslegat încă multe cestiuni privitoare la istoria Românilor. „Originea și constituirea națiunii „rumene“ sau „valache“ — se țiece în apel — e una dintre cele mai interesante și mai complicate cestiuni etnologice ale Europei-orientale. Așa se spune în provocarea la abonament. Nu cunoaștem încă scrierea eruditului Réthi, și nici că avem vreme a ne perde oarele de muncă cu „cercetările“ și încercările de literatură istorică maghiară ale dlui Réthi. Scrierea dlui Réthi, precum aflăm din felul de anunțare, are și tendență politică. Eată pentru-ce i-se pare dlui Réthi interesantă cestiunea din poveste: „... chiar și în urma mișcărilor naționaliste ale timpului nostru din punctul de vedere al caracterului de stat al nostru, a dobândit și însemnătatea politică. Mulți și de multe-ori s'au ocupat cu această problemă de mare importanță, dar' aceia, care — cu deosebire din partea valachă — au tratat-o și o tratează ca program politic, nu se pot aduce în consonanță cu adevărul istoric, se mulțumesc cu explicări învechite.“

Ne pare bine, că scrierea dlui Réthi e în limba maghiară și astfel avem mângăierea, că oamenii de valoare străini și români nu vor perde vremea cu astfel de încercări literare. Cartea trebuie că cuprinde multe, devreme-ce exemplarul e prețuit cu 2 fl. v. a. Se află la „museul național“. Din câștig cât se dă „kultur-egylet“-ului?

Cele trei catedre dela univesitatea din București. S'a sancționat legea pentru înființarea a trei catedre nouă la facultatea de medicină din București și pentru numirea d-lor D-ri Asaki, Babeș și Calenderu ca titulari ai acestor catedre.

Principesa Alina Stirbey, animată de simțeminte generoase pentru răspândirea luminei în poporul românesc, a dăruit „Societății pentru învățătura poporului român“ (secțiunea centrală din București) casele sale din București, strada Stirbey-Vodă, în valoare de 200.000 de lei. Fiii poporului român vor binecuvânta în vece pe această Doamnă generoasă, care perpetuează prin aceasta tradițiile ilustrei sale familii.

Poetul polon Kraszewski a murit alaltăieri în Genua în etate de 75 ani. Națiunea polonă perde într'insul pe cel mai mare și mai productiv scriitor de prezent al ei.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

(Urmare din nr. 54.)

Principele Antonie Radziwill, cu o foarte mare liberalitate, a dispus copierea tuturor acestor documente, și sperăm, că ele se vor primi în cursul anului.

9. În timpul vacanțelor de vară dl coleg V. A. Urechia a făcut cercetări istorice în diferite părți ale Moldovei și ale Bucovinei, și a procurat, pre lângă diferite informațiuni, prețioase colecțiuni de documente. Delegațiunea a decis a se restitui dlui Urechia, din fondul publicațiilor istorice, cheltuielile făcute în aceste călătorii în sumă de 2098 lei.

18. Din același fond s'a dat și în acest an dlui coleg Baritiu suma de lei 2500 spre a urmări cercetările sale istorice în Transilvania și Ungaria. O parte din rezultatele cercetărilor făcute de d-sa în acest an s'au comunicat Academiei în ședințele ordinare de preste an.

IV. Legate și fonduri.

În relațiunea, pe care voiu avé onoare a vi-o prezenta asupra operațiunilor casei se va arăta și starea actuală a fondurilor Academiei. În acest loc am onoare a vă aduce la cunoștință următoarele:

1. Regularea succesiunii repostatului Dimitrie Hagi-Vasile, care a făcut Academiei un legat de 20.000 lei, se află încă înaintea justiției, din care cauză Academia nu a putut încă fi pusă în posesiunea sumei ce i-s'a legat.

2. Veniturilor legatului de 10.000 lei făcut Academiei de repostatul G. San-Marin nu li-s'a determinat încă nici o destinațiune precisă; va fi dar' necesar, ca în această sesiune să li-se determine destinațiunea în conformitate cu testamentul.

3. La deschiderea sesiunii generale din anul trecut am adus la cunoștința d-voastre, că regretatul și zelosul nostru coleg Dr. Obedenar a lăsat Academiei prin testament întreagă averea sa și că doi dintre frații repostatului au intentat acțiune asupra succesiunii. Acțiunea se află acum înaintea curții de apel și sperăm, că chiar în cursul acestei sesiuni se va termina în mod favorabil pentru Academia.

V. Colecțiunile.

Biblioteca Academiei, împreună cu toate colecțiunile sale științifice, de manuscrise, de documente istorice, de monede, au continuat în decursul anului încetat a crește din ce în ce mai mult.

Comisiunea bibliotecii va prezenta relațiunea sa amănunțită asupra creșterii colecțiunilor puse sub a sa specială supraveghiere, precum și asupra lucrărilor făcute în decursul anului pentru catalogarea și buna lor întreținere.

1. Aici am deosebită plăcere a aduce la cunoștința d-voastre, că Maiestatea Sa Regele Italiei a binevoit a onora Academia dispunând să i-se trimită prin Excelența Sa comitele de Tornelli-Brusati, splendida edițiune a *Divinei Comedii* cu comentariu latin înedit al lui Ștefan Talice da Ricaldone, publicată din ordinul Maiestății Sale și dedicată principelui regal Vittorio Emanuele.

2. Sanctitatea Sa Papa Leon XIII. a binevoit a dispune să se trimită Academiei 11 volume foarte frumos legate, publicate din ordinele și cu cheltuiala Sa. Aproape toate aceste volume sunt izvoare istorice de o mare valoare. Între ele se află Regestele Papilor Clemente V., Leon X., Onoriu III.; precum și catalogul descriptiv al manuscriselor bibliotecii Vaticanului. Volumele trimise sunt numai începuturile publicațiilor, ale căror continuări sperăm, că ni se vor trimite. Academia a decis a-și exprima recunoștința sa trimițând S. Sale Papoi publicațiunile sale. (Va urma.)

Din public.*)

Convocare.

A V-a adunare generală a societății acționare tipografice și de librărie „Concordia“ în Năsăud se va ține la 10 Aprilie 1887 st. n. la 10 oare a. m. în sala dela administrațiunea fondurilor în Năsăud.

Obiectele: 1. Raportul direcțiunii pro 1886; 2. Raportul consiliului de supraveghiere; 3. Pertractarea propunerilor; 4. Alegerea consiliului de supraveghiere.

La această adunare P. T. d-ni sunt invitați a lua parte în persoană ori prin plenipotențiați. Pentru casul că din lipsa voturilor nu s'ar pute ține la acest termen, în sensul §-lui 23 se convoacă adunarea a doua pe 8 Maiu 1887 la 10 oare a. m. tot în același loc.

Năsăud, la 23 Februarie 1887.

Direcțiunea.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Martie n. Cu prilegiul zilei născerii împăratului german a avut ieri loc un dineu în castelul curții, la care au luat parte Maiestatea Sa, apoi ambasadorul german, întregul cabinet și notabilități numeroase. Maiestatea Sa a ridicat un toast foarte cordial întru sănătatea împăratului german. Seara a fost serată la consulul general german, la carea a luat parte aceeași societate.

Berlin, 23 Martie n. Împăratul german a primit gratulațiunile. Între cei primiți, principele de coroană Rudolf a fost unul dintre cei dintâiu. Împăratul a îmbrățișat și sărutat pe principele de coroană.

Londra, 23 Martie n. Casa de jos. Secretarul de stat al Irlandei Balfour a declarat, că soluțiunea cestiunii agrare irlandeze e posibilă numai prin cumpărarea de moșii de arândă irlandeze. Guvernul e gata să aștearnă un proiect în privința aceasta, îndată-ce opoziția va fi și ea gata a-l discuta. Discuția în sfîrsit s'a amînat pe mâne.

Breslau, 23 Martie n. Biserica „Maria Magdalina“ e în flacări. Turnul din partea stîngă s'a surpat deja.

Sofia, 23 Martie n. (Știrea agenței „Reuter“.) Zankoff-istii au sîstat pour-parle-urile cu Riza-Bey motivând aceste cu aceea, că Zankoff e absent și alți Zankoff-isti sînt închiși sau internați. De aceea e cu neputință de a convoca pe Zankoff-isti spre a discuta împăcarea propusă.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Piața din Sibiu, 22 Mart. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.80 până fl. 6.60, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.60, până fl. 5.40 secăra 68 până 72 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, orz 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.30 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 4.60, melaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, semință de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pasat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 52.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, luminei sêu d fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sêu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fân 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 26 până 45 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 20 până 24 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 21 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.½ cr. unguresci grei, tineri 49.½ cr. până 50.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 50.— cr., ușori 48.½ cr. până 49.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.½ cr., ușoară 47.— cr. până 48.½ cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci

grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până — cr., transito ușori 45.— cr. până 47.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 7 Martie 1887.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. în aur	prețul lei
Perlea	Peirano	Porumb	1450	59½	6.45
Sassu	"	"	3250	59½	6.45
Muriati	Manari	"	2200	58½	6.27½
Cotti	Hrisoveloni	"	4000	59½	6.45
Suca	Nicolopulo	"	1100	60	6.47½
Silberstein	Dreifus	"	1100	58	6.25
Frischman	Peirano	"	1400	59½	6.45
Emberico	Carnavali	Grâu	2000	59½	12.—
Cambano	Petricioni	"	2300	57½	10.70
"	"	"	400	6	9.60
Suca	"	"	1100	60	12.12½
Sassu	Krisoveloni	Orz	1050	42	4.07
"	"	"	1600	41½	3.85
Bach	Nicolopolo	"	7200	43	4.12
Dobrescu	"	"	2100	43½	4.26

Cursul pieței din Sibiu
din 23 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vend.	8.55
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.41

Bursa de Budapesta
din 22 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102 35
" " " 4%	89 50
" " " 5%	89 45
Împrumutul căilor ferate ung.	150 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănățene-timișene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	99 25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	120 50
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81 25
Rentă de hârtie austriacă	81 75
" " " argint austriacă	113 —
" " " aur austriacă	133 —
Losurile austr. din 1860	879 —
Acțiunile băncii austro-ungare	297 75
" " " de credit ung.	289 60
" " " austr.	102.—
Argintul	5 98
Scrisori fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	10 09
Galbeni împărătesci	62 65
Napoleon-d'ori	127 90
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena
din 22 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102 20
" " " 4%	89 45
" " " 5%	89 45
Împrumutul căilor ferate ung.	150 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 25
Bonuri rurale ung.	104 25
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " bănățene-timișene	104 25
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104 25
" " " transilvane	104 50
" " " croato-slavone	98 75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	120 80
Împrumut cu premiu ung.	123 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81 05
Rentă de hârtie austriacă	82 10
" " " argint austriacă	113 40
Rentă de aur austriacă	133 25
Losuri austr. din 1860	881 —
Acțiunile băncii austro-ungare	297 —
" " " de credit ung.	287 70
" " " austr.	102 —
Argintul	6 —
Galbeni împărătesci	10 11
Napoleon-d'ori	62 60
Mărci 100 imp. germane	127 65
Londra 10 Livres sterlingi	

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipêruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

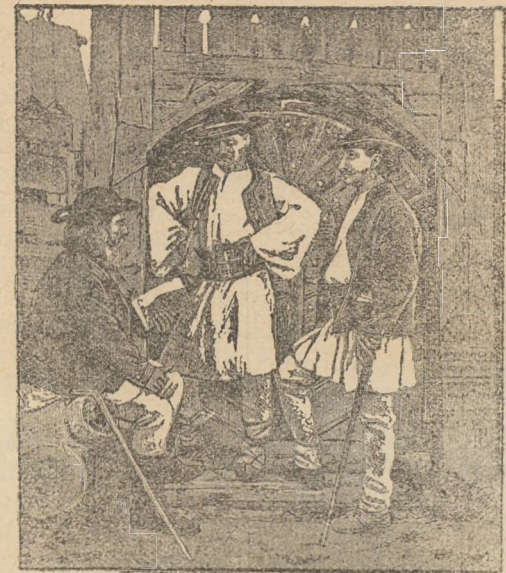
Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vaselor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat” de M. Pompiliu; „Petre Carăbete” de Ciru Oeconom; „Angelina” de George Coșbuc; „Seara pe deal” de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi” de T. Șerbănescu; „Lumea mare” de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vîndătorilor se dă un rabat de 20%.

Numai 20 cr. exemplarul.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, plcate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.